Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Rîșcani, judecător – Popescu Marcel
Dosarul nr. 3a-2502/25
2-24061327-02-3a-01082025

D E C I Z I E
dispozitiv

01 aprilie 2026 municipiul Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

În componență:
Președintele ședinței, judecător Sîrbu Victoria
Judecători Bagrin Lucia și Cașcaval Andrei
Grefier Morozov Sabrina

a examinat în ședință publică, apelul declarat de avocatul Toma Vitalie în interesele SRL „Ceeportex-Nord" împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani din 02 mai 2025, adoptată în cauza, la acțiunea în contencios administrativ înaintată de SRL „Ceeportex-Nord" împotriva Serviciul Vamal, Biroul Vamal Centru cu privire la anularea actelor administrative individual defavorabile.

În conformitate cu prevederile art. 240 alin. (1) lit. a) Cod administrativ, art. 389-390 Cod de procedură civilă, Completul de contencios administrativ din cadrul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru,

d e c i d e:

Se respinge apelul declarat de avocatul Toma Vitalie în interesele SRL „Ceeportex-Nord".

Se menține hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani din 02 mai 2025.

Decizia este executorie de la emitere, cu drept de recurs la Curtea Supremă de Justiție, în termen de 2 (două) luni.

Președintele ședinței,
judecător Sîrbu Victoria

Judecători Bagrin Lucia

Cașcaval Andrei

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Rîșcani, judecător – Popescu Marcel
Dosarul nr. 3a-2502/25
2-24061327-02-3a-01082025

D E C I Z I E

01 aprilie 2026 municipiul Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

În componență:
Președintele ședinței, judecător Sîrbu Victoria
Judecători Bagrin Lucia și Cașcaval Andrei
Grefier Morozov Sabrina

examinând în ședință publică, apelul declarat de avocatul Toma Vitalie în interesele SRL „Ceeportex-Nord" împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani din 02 mai 2025, adoptată în cauza, la acțiunea în contencios administrativ înaintată de SRL „Ceeportex-Nord" împotriva Serviciul Vamal, Biroul Vamal Centru cu privire la anularea actelor administrative individual defavorabile,

a c o n s t a t a t :

Circumstanțele speței

La 06 iunie 2024, SRL „Ceeportex-Nord" a depus acțiune în contencios administrativ împotriva Serviciului Vamal al Republicii Moldova și Biroului Vamal Centru, cu privire la anularea actului de inspecție aferent declarației vamale

nr. MD20700R400878 din 19 aprilie 2024, în partea ce ține de neacceptarea valorii în vamă bazată pe valoarea de tranzacție, cu restituirea drepturilor de import achitate suplimentar, în mărime de 213.303,58 lei.

În argumentarea poziției, reclamanta a invocat că la 19 aprilie 2024, a fost depusă declarația vamală MD207000R40878, însă funcționarii vamali din cadrul Biroului Vamal Centru, în mod abuziv și ilegal au lipsit operatorul economic SRL „Ceeportex-Nord" de dreptul la replică prevăzut de legiuitor în art. 15 alin. (8) Cod vamal.

Astfel, reclamanta a menționat că înainte de luarea unei decizii nefavorabile de către funcționarul vamal, conform prevederilor pct. 958 din Hotărârea Guvernului 92/2023 decizia biroului vamal privind valoarea în vamă a mărfurilor plasate în liberă circulație cu constituirea garanției se aplică și în cadrul tranzacțiilor ulterioare cu același tip de marfă, în cazul în care sunt realizate de același vânzător către același cumpărător, în aceleași condiții comerciale.

Urmare a procedurii de amânare, Biroul Vamal Centru a emis la 12 februarie 2024 decizia cu caracter definitiv de neacceptare a valorii în vamă în baza valorii tranzacției pentru același tip de marfă importat de SRL „Ceeportex-Nord", de la același exportator „Resales GMBH" și în aceleași condiții comerciale, potrivit declarațiilor vamale în detaliu (DVD): 2070 I 124372 din 09 noiembrie 2023, 2070 I 127106 din 15 noiembrie 2023, 2070 I 130026 din 21 noiembrie 2023, 2070 I 135690 din 05 decembrie 2023, 2070 I 136148 din 06 decembrie 2023, 2070 I 145955 din 27 decembrie 2023.

Prin urmare, valoarea în vamă a mărfurilor potrivit DVD MD207000R18697 constituie după cum urmează: art. 1-72,25 lei/kg, 2-72,25 lei/kg, 4-58,86 lei/kg, 5-50,00 lei/mtk, 6- 72,25 lei/kg; 7-80.00/kg, 8-65.00/buc", urma a fi acordat dreptul la replică într-un termen de cel mult 30 zile, fapt neîndeplinit de către Biroul Vamal Centru. Iar în acest fel a fost intenționat și ilegal lipsită de un drept prevăzut de legiuitor ca urmare actul administrativ este lovit de nulitate.

A afirmat că pe lângă limitarea în exercitarea dreptului la replică, de către Biroul Vamal Centru a fost încălcat și termenul prevăzut de legiuitor în art. 181 alin. (5) lit. a) Cod vamal, și anume: „Termenul de verificare a declarației vamale nu include: a) termenul exercitării dreptului la replică, prevăzut la art. 15 alin. (8)".

Reclamanta a precizat că actele aferente tranzacției de import din speță confirmă fără echivoc valoarea în vamă bazată pe valoarea de tranzacție, adică prețul efectiv plătit sau de plătit pentru mărfuri, declarată de către SRL „CeeportexNord".

În acest sens, a notat prevederile contractului de vânzare-cumpărare nr. 10/2024 din 30 ianuarie 2024: în care este expres indicat în art. 1: „*scopul contractului constă în vânzarea și cumpărarea, îmbrăcămintei, încălțămintei și alte mărfuri second hand, numită în continuare „marfa uzată", la prețurile indicate în*

Preisliste și Invoice, valabile la data procurării, în care va fi indicat numărul și data prezentului contract".

A mai menționat și pct. 4 al contractului citat în care este menționat că prețurile se vor aduce la cunoștință cumpărătorului, conform Price-list și Invoice, care periodic vor fi modificate. Price-list și Invoice vor fi parte componentă a contractului". Iar conform pct. 4.2. din contract: „*prețul final al mărfurilor va fi considerat cel indicat în Invoice prezentat organului vamal al Republicii Moldova, în care va fi indicat numărul și data prezentului contract*".

Reclamanta a afirmat că în Invoice-ul nr. 7135 din 17 aprilie 2024 sunt respectate prevederile contractului susmenționat, în care se face mențiunea: „kauvertrag Nr. 10/2024 vom 30 ianuarie 2024". La fel, și în Price-list se face mențiunea: „kauvertrag Nr. 10/2024 vom 30 ianuarie 2024", ceea ce denotă cu certitudine ilegalitate neacceptării valorii în vamă declarate de către SRL „CeeportexNord".

De asemenea, reclamanta a declarat că prețurile indicate în price-list coincid cu prețurile din Invoice. Prin urmare, consideră neclar care au fost motivele neacceptării valorii în vamă declarate de către SRL „Ceeportex-Nord".

În această ordine de idei, a subliniat că proforma Invoice nr.4007-04.2024 din 17 aprilie 2024, prin care se confirmă suma achitată de către SRL „Ceeportex-Nord" drept cheltuieli de transport; certificatul de dezinfecție, în care este indicat cantitatea; certificate de calitate; act de verificare între cumpărător și importator, în care se regăsește Invoice-ul nr.7135 și coincide suma, fiind aplicată ștampila exportatorului.

Reclamanta a consemnat faptul că a prezentat Biroului Vamal Centru toate actele necesare ce confirmă valoarea în vamă declarată, motiv pentru care urmează a fi anulat actul de inspecție contestat, în partea ce ține de neacceptarea valorii în vamă bazată pe valoarea de tranzacție, adică prețul efectiv plătit sau de plătit pentru mărfuri.

Totodată, a accentuat că în pofida acestui fapt (prezentarea tuturor actelor ce confirmă fără echivoc valoarea în vamă declarată), Biroul Vamal Centru a refuzat să valideze declarația vamală prin metoda declarată de către SRL „CeeportexNord", invocând unele motive neargumentate și care nu pot duce la neacceptarea valorii în vamă a mărfurilor declarate.

În opinia reclamantei, această acțiune/inacțiune duce la încălcarea drepturilor SRL „Ceeportex-Nord", fiind contrară prevederilor art. 8 lit. a) Legea cu privire la Serviciul Vamal nr. 302 din 21 decembrie 2017 și pct. 95 din Regulamentul de punere în aplicare a Codului Vamal, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.92 din 28 februarie 2023.

Suplimentar, reclamanta a punctat că nu există constatarea unor nereguli, iar riscuri concrete/exhaustive/motivate gestionate de către Serviciul Vamal, nu au

fost invocate de către Biroul Vamal Centru, respectiv argumentele funcționarilor din cadrul Biroului Vamal Centru vin în contradicție cu prevederile art. 81 alin. (1) Cod vamal, art. 85 Cod vamal, art. 118 alin. (1) și alin. (2) lit. a), lit. b) Cod administrativ.

În context, reclamanta a remarcat că valorile mărfurilor similare identificate în SIAW sau în un oricare alt sistem informațional al Serviciului Vamal nu pot fi luate în considerare, deoarece de către Biroul Vamal Centru, la identificarea valorilor similare, nu au fost luate în calcul cantitatea și condițiile comerciale așa cum este prevăzut de art. 81 Cod vamal.

Suplimentar, în opinia reclamantei, neindicarea în actul de inspecție a procedurii, mecanismului și a informațiilor ce au fost folosite de Biroul Vamal Centru și care au dus la indicarea valorii mărfurilor de: „*art.1-72,25 lei/kg, art. 2-72,25 lei/kg, art. 3-80 lei/kg, art. 4-65 lei/b, art. 5-50,00 lei/nitk*”, duce la încălcarea prevederilor art. 119 alin. (1) Cod administrativ, prin care legiuitorul a prevăzut expres că conținutul unui act administrativ individual trebuie să fie suficient de cert.

Prin urmare, reclamanta a subliniat că până în prezent, nu a fost informată de ce valoarea s-a majorat anume până la aceste sume, care informație a fost folosită de Biroul Vamal Centru, de ce o autoritate publică face referire la o bază de date la care nimeni nu are acces și cât de legală este aplicarea acesteia față de agenții economici.

Totodată, menționează că în speță Biroul Vamal Centru și-a exercitat dreptul discreționar depășind limitele legale și evident, contrar scopului pentru care le-a fost atribuit.

Soluția instanței de fond

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani din 02 mai 2025, cererea de chemare în judecată înaintată de SRL „Ceeportex-Nord” a fost respinsă ca neîntemeiată.

Solicitarea apelantului

La data de 20 mai 2025 (*în interiorul termenului prevăzut la art. 232 alin. (1) și cu respectarea prevederilor art. 212 Cod administrativ*), SRL „Ceeportex-Nord” a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani din 02 mai 2025, iar la 21 august 2025 (*în interiorul termenului prevăzut la art. 232 alin. (2) Cod administrativ*) a fost înregistrată motivarea cererii de apel, prin care a fost solicitat casarea hotărârii instanței de fond și emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea înaintată să fie admisă integral.

În motivarea cererii de apel, SRL „Ceeportex-Nord” a invocat că la data de 19 aprilie 2024, a depus declarația vamală MD207000R40878, însă Biroul Vamal

Centru a emis decizia cu caracter definitiv de neacceptare a valorii în vamă, fără a respecta dreptul operatorului economic la replică, încălcând astfel prevederile art. 15 alin. (8) Cod vamal, respectiv potrivit acestui articol, înainte de adoptarea unei decizii nefavorabile, Serviciul Vamal este obligat să comunice solicitantului motivele care stau la baza intenției de emitere a deciziei, în termen de cel mult 20 de zile de la acceptarea cererii, iar solicitantul beneficiază de un termen de până la 30 de zile pentru exercitarea dreptului la replică. Numai după expirarea acestui termen autoritatea vamală poate adopta decizia, în cel mult 20 de zile.

De asemenea, apelanta a remarcat că aceeași obligație rezultă și din pct. 3 lit. b) din Regulamentul de punere în aplicare a Codului vamal, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 92 din 28 februarie 2023, potrivit căruia decizia emisă trebuie să conțină perioada în care persoana vizată își poate exercita dreptul la replică de la data primirii comunicării.

De asemenea, pct. 953 din același Regulament prevede expres că în situația în care nu sunt întrunite condițiile de aplicare a metodei prevăzute la art. 72 Cod vamal, înainte de emiterea unei decizii de neacceptare a valorii în vamă declarate, motivele care pot sta la baza unei asemenea decizii trebuie comunicate declarantului, căruia i se acordă dreptul la replică în termenul prevăzut de art. 15 alin. (8) Cod vamal, prin prezentarea actelor justificative, or acesta poate solicita plasarea mărfurilor în liberă circulație în condițiile art. 184 alin. (4) Cod vamal.

Apelanta a susținut că în speță, Biroul Vamal Centru a omis în totalitate această etapă procedurală obligatorie, lipsind în mod abuziv și ilegal SRL „Ceeportex-Nord” de posibilitatea de a-și expune poziția și de a prezenta documentele justificative înainte de emiterea deciziei nefavorabile. Așadar, nerespectarea dreptului la replică reprezintă o încălcare gravă a procedurii administrative, fiind contrară atât dispozițiilor Codului vamal, cât și Regulamentului de punere în aplicare a acestuia, ceea ce afectează legalitatea actului administrativ contestat.

Totodată, apelanta a invocat că această omisiune a atras și încălcarea prevederilor art. 181 alin. (5) lit. a) Cod vamal, potrivit cărora termenul de verificare a declarației vamale nu include perioada acordată pentru exercitarea dreptului la replică.

În susținerea acestei interpretări, apelanta a făcut trimitere și la Circulara Serviciului Vamal nr. 338-C din 26 aprilie 2024, prin care toate birourile vamale au fost atenționate asupra obligației de a respecta cu strictețe prevederile art. 15 alin. (8) Cod vamal, ceea ce confirmă caracterul esențial al acestei garanții procedurale.

Prin urmare, apelanta a apreciat că emiterea actului de inspecție fără acordarea dreptului la replică constituie un viciu procedural grav, de natură să atragă nelegalitatea și anularea actului administrativ prin care a fost respinsă valoarea în vamă declarată în baza metodei valorii de tranzacție.

Argumentele părților în ședința de judecată

În ședința instanței de apel, reprezentantul intimaților Biroul Vamal Centru și Serviciul Vamal al RM – Rotari Alexandrina, a solicitat respingerea cererii de apel și menținerea hotărârii instanței de fond.

Reprezentantul apelantei SRL „Ceeportex-Nord" – avocatul Toma Vitalie, nu s-a prezentat, dar a înaintat o cerere prin care a solicitat examinarea cauzei în lipsă, motiv din care, pornind de la reglementările art. 239 alin. (2) Cod administrativ, Completul judiciar a dispus judecarea cauzei în absența participanților neprezenți.

Aprecierea instanței de apel

- *Cu referire la admisibilitatea acțiunii în contenciosul administrativ:*

Conform art. 22 alin. (1) Cod administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul și volumul cercetărilor și nu sunt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

În temeiul art. 17 Cod administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Potrivit art. 189 alin. (1) și (2) Cod administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ. O acțiune în contencios administrativ poate fi înaintată și atunci când autoritatea publică nu a soluționat în termen legal o cerere.

În conformitate cu prevederile art. 206 alin. (1) și (2) Cod administrativ, o acțiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru: a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acțiune în contestare); b) obligarea autorității publice să emită un act administrativ individual (acțiune în obligare); c) impunerea la acțiune, la tolerare a acțiunii sau la inacțiune (acțiune în realizare); d) constatarea existenței sau inexistenței unui raport juridic ori nulității unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ (acțiune în constatare); sau e) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ normativ (acțiune de control normativ). Acțiunea în constatare prezumă existența unui interes îndreptățit pentru constatarea solicitată. Acțiunea în constatare nu poate fi înaintată dacă reclamantul își poate sau și-ar putea revendica drepturile printr-o altă acțiune prevăzută la alin. (1), cu excepția situației când se urmărește constatarea nulității unui act administrativ individual sau normativ.

Potrivit art. 207 alin. (1) Cod administrativ, instanța verifică din oficiu dacă sunt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ.

Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs.

Dispoziția art. 207 alin. (2) Cod administrativ, prevede că acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când: a) există o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; b) există o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept sau că între parți s-a încheiat o tranzacție de împăcare; c) la aceeași sau la altă instanță de judecată se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; d) acțiunea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 209; e) reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art. 17; f) nu sunt întrunite condițiile prevăzute la art. 208 din Codul administrativ – procedura prealabilă; g) acțiunea a fost depusă de o persoană fără împuterniciri în acest sens; h) cererea de chemare în judecată nu corespunde cerințelor prevăzute la art. 211 alin. (1) și (2) și art. 212 alin. (1) și reclamantul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanța de judecată.

În temeiul art. 209 alin. (1) și (2) Cod administrativ, acțiunea în contestare și acțiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la: a) data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluționarea acesteia; b) data comunicării sau notificării actului administrativ individual, dacă legea nu prevede procedura prealabilă. Prevederile art. 165 alin. (1) referitoare la nesoluționarea în termen se aplică corespunzător. Dacă informația cu privire la exercitarea căilor de atac nu se conține în actul administrativ individual sau în decizia cu privire la cererea prealabilă ori este indicată incorect, înaintarea acțiunii în contencios administrativ se admite în termen de un an de la comunicarea sau notificarea actului administrativ sau a deciziei cu privire la cererea prealabilă.

La caz, analizând lucrările cauzei în coroborare cu înscrisurile dosarului administrativ, instanța de apel atestă că nu s-a constatat că: - ar exista o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; - ar exista o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; - între parți s-a încheiat o tranzacție de împăcare sau; - la aceeași sau la altă instanță de judecată se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; - acțiunea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 209 Cod administrativ; -

acțiunea nu a fost semnată și depusă de SRL „Ceeportex-Nord”, iar reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art. 17 din Codul administrativ.

Având în vedere că în procesul examinării cererii de apel, nu au fost constatate circumstanțe care să determine inadmisibilitatea acțiunii, etapa verificării admisibilității fiind depășită, Completul consideră că litigiul urmează a fi examinat în fond, prin aprecierea argumentelor invocate și a probatoriului administrat.

- *Cu referire la fondul cauzei de contencios administrativ:*

Verificând legalitatea și temeinicia hotărârii primei instanțe atacată cu apel, prin prisma lucrărilor din dosar în raport cu prevederile legislației în vigoare, Completul judiciar statuează că apelul declarat este neîntemeiat și în conformitate cu prevederile art. 240 alin. (1) lit. a) Cod administrativ, urmează a fi respins din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 231 alin. (2) Cod administrativ, pentru procedura în apel se aplică corespunzător prevederile cap. II din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.

Astfel, conform art. 219 alin. (1) - (3) Cod administrativ, instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți. Instanța de judecată depune eforturi pentru înlăturarea greșelilor de formă, explicarea cererilor neclare, depunerea corectă a cererilor, completarea datelor incomplete și pentru depunerea tuturor declarațiilor necesare constatării și aprecierii stării de fapt. Instanța de judecată indică asupra aspectelor de fapt și de drept ale litigiului care nu au fost discutate de participanții la proces. Instanța de judecată nu are dreptul să depășească limitele pretențiilor din acțiune, însă, totodată, nu este legată de textul cererilor formulate de participanții la proces.

Potrivit art. 220 alin. (1) Cod administrativ, obținerea probelor în procedura contenciosului administrativ are loc conform art. 87-93.

Din conținutul art. 93 Cod administrativ, rezultă că fiecare participant probează faptele pe care își întemeiază pretenția. Prin derogare de la prevederile alin. (1), fiecare participant probează faptele atribuite exclusiv sferei sale. Reglementări suplimentare sau derogatorii sunt admisibile doar în baza prevederilor legale.

De asemenea, în conformitate cu art. 195 Cod administrativ, procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepția art. 169-171.

Astfel, potrivit art. 118 alin. (1) Cod de procedura civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor

sale dacă legea nu dispune altfel, iar conform art. 122 alin. (1) din Cod, circumstanțele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probațiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante.

În limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea cauzei, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces.

În fapt, din înscrisurile atașate cauzei și dosarul administrativ se atestă că la 19 aprilie 2024, în baza declarației vamale nr. MD207000R40878 depusă de SRL „CeeportexNord", a fost inițiată procedura de vămuire a mărfurilor - „*îmbrăcăminte purtată sau uzată în asortiment; încălțăminte purtată sau uzată; acopereminte pentru cap purtate sau uzate (căciuli, pălării); accesorii de îmbrăcăminte, din piele, uzate; fire din lână destinate vânzării cu amănuntul; articole purtate sau uzate, inclusiv pentru casă*", importate din Germania.

Urmare a examinării actelor prezentate și verificării corectitudinii determinării valorii în vamă a mărfurilor, cu accesarea datelor din Sistemul Informațional Integrat Vamal „Asycuda World", funcționarul vamal a identificat riscul de subevaluare a mărfii importate.

Astfel, la 22 aprilie 2024 a fost întocmit Actul de inspecție, prin care, funcționarul vamal a comunicat declarantului că potrivit prevederilor pct. 958 din Hotărârea Guvernului nr. 92 din 28 februarie 2023 decizia biroului vamal privind valoarea în vamă a mărfurilor plasate în liberă circulație cu constituirea garanției se aplică și în cadrul tranzacțiilor ulterioare cu același tip de marfa, în cazul în care sunt realizate de același vânzător către același cumpărător, în aceleași condiții comerciale.

În context, Biroul Vamal Centru a subliniat că la data de 12 februarie 2024, a fost emisă decizia cu caracter definitiv de neacceptare a valorii în vamă în baza valorii tranzacției pentru același tip de marfa importat de SRL „Ceeportex-Nord", de la același exportator „Resales GMBH" și în aceleași condiții comerciale, potrivit declarațiilor vamale în detaliu 20701124372 din 09 noiembrie 2023, 20701127106 din 15 noiembrie 2023, 20701 130026 din 21 noiembrie 2023, 20701136148 din 06 decembrie 2023 și 20701145955 din 27 decembrie 2023.

Respectiv, s-a menționat că valoarea în vamă a mărfurilor potrivit DVD MD207000R18697 constituie după cum urmează: art. 1-72,25 lei/kg, art. 2-72,25 lei/kg, art. 3-80 lei/kg, art. 4-65 lei/b, art. 5-50,00 lei/mtk.

Astfel, invocând dezacord cu poziția abordată de autoritatea publică și cu soluția adoptată în procedura prealabilă prin răspunsul nr. 28/11-6697 din 23 mai 2024, SRL „Ceeportex-Nord" s-a adresat cu prezenta cerere de chemare în judecată în ordinea contenciosului administrativ.

În materie de drept, potrivit prevederilor art. 5 alin. (2) din Legea cu privire la tariful vamal, nr. 1380 din 20 noiembrie 1997, valoarea în vamă a mărfurilor este determinată în conformitate cu prezenta lege, cu tratatele internaționale ratificate de Republica Moldova, precum și cu actele normative ale Guvernului, adoptate în scopul executării acestora.

În temeiul art. 6 din Legea cu privire la tariful vamal, la trecerea mărfii peste frontiera vamală, declarantul anunță valoarea în vamă a acesteia autorității vamale. Modul și condițiile de declarare a valorii în vamă a mărfurilor introduse pe și scoase de pe teritoriul vamal, precum și forma declarației se stabilesc de către Guvern în conformitate cu prezenta lege și cu tratatele internaționale ratificate de Republica Moldova.

Conform art. 10 din Legea cu privire la tariful vamal, valoarea în vamă a mărfii introduse pe teritoriul vamal se determină prin următoarele metode: a) în baza valorii tranzacției, respectiv în baza prețului efectiv plătit sau de plătit; b) în baza valorii tranzacției cu marfă identică; c) în baza valorii tranzacției cu marfă similară; d) în baza costului unitar al mărfii; e) în baza valorii calculate a mărfii; f) prin metoda de rezervă. Principala metodă dintre cele specificate la alin. (1) este metoda determinării valorii în vamă a mărfii în baza valorii tranzacției cu marfa respectivă. În cazul în care metoda principală nu poate fi aplicată, se folosesc alte metode. Fiecare din metodele succesive se aplică doar în cazul în care valoarea în vamă a mărfii nu poate fi determinată prin metoda precedentă. Metodele prevăzute la lit. d) și e) pot fi aplicate în orice consecutivitate, la dorința declarantului.

În corespundere cu art. 11 alin. (1) din Legea cu privire la tariful vamal, la determinarea valorii în vamă a mărfii în baza valorii tranzacției, respectiv în baza prețului efectiv plătit sau de plătit, în valoarea tranzacției se includ următoarele componente în cazul în care nu au fost incluse anterior în valoarea mărfii: a) cheltuielile pentru transportul mărfii la aeroport sau în alt loc de introducere a mărfii pe teritoriul vamal: - cheltuielile aferente asigurării; - costul transportului; - costul încărcării, descărcării și transbordării mărfii; b) cheltuielile suportate de cumpărător: - comisioanele și primele pentru brokeri, cu excepția comisioanelor pentru achiziționarea mărfii; - costul containerelor și/sau al altui ambalaj de folosință repetată, dacă, în corespundere cu Nomenclatura combinată a mărfurilor, acestea sânt considerate un tot întreg cu marfa; - costul ambalajului, inclusiv costul materialelor de ambalaj și al lucrărilor de ambalare; c) valoarea, calculată în mod corespunzător, a următoarelor mărfuri și servicii oferite, direct sau indirect, de cumpărător, în mod gratuit sau la preț redus, în scopul utilizării la producerea ori exportarea mărfii evaluate, în măsura în care această valoare nu a fost inclusă în prețul efectiv plătit sau de plătit: - materiale, componente, părți și alte elemente similare, încorporate în marfă; - instrumente, matrițe, forme și alte componente similare, utilizate la producerea mărfii; - materiale cheltuite la producerea mărfii; -

lucrări de inginerie, de dezvoltare, lucrări de artă și design, planuri și schițe, executate în afara țării și necesare pentru producerea mărfii; d) redevențele și taxele pentru licențe referitoare la mărfurile de evaluat, pe care cumpărătorul este obligat să le achite, direct sau indirect, ca o condiție a vânzării mărfurilor de evaluat, în cazul în care aceste redevențe și drepturi de licență nu au fost incluse în prețul efectiv plătit sau de plătit; e) partea din venitul de la orice revânzare, transmitere sau utilizare ulterioară a mărfii, care ar reveni, direct sau indirect, vânzătorului.

În temeiul art. 8 alin. (1)-(3) din Legea cu privire la tariful vamal, autoritatea vamală exercită controlul asupra corectitudinii determinării valorii în vamă a mărfii. Autoritatea vamală este în drept să ia decizii în privința corectitudinii ori incorectitudinii valorii în vamă a mărfii anunțate de declarant. În cazul în care nu există date ce ar confirma corectitudinea determinării valorii în vamă a mărfii anunțate sau în cazul în care există temei de a considera că datele prezentate de declarant (importator) nu sunt veridice (inclusiv sunt sub nivelul valorii lor de producție) și/sau nu sunt suficiente, autoritatea vamală este în drept să determine de sine stătător valoarea în vamă a mărfii, aplicând consecutiv una din cele 6 metode prevăzute de prezenta lege.

În context, în temeiul art. 5 pct. 8 Cod vamal nr. 95 din 24 august 2021 (în vigoare din 01 ianuarie 2024), controlul vamal reprezintă acțiuni specifice îndeplinite de Serviciul Vamal cu scopul de a asigura respectarea legislației vamale sau a altor dispoziții care reglementează introducerea, scoaterea, tranzitul, circulația și depozitarea mărfurilor care circulă între teritoriul vamal și țările sau teritoriile din afara acestui teritoriu, precum și staționarea și circulația pe teritoriul vamal a mărfurilor străine.

Potrivit art. 71 Cod vamal, în scopul aplicării măsurilor tarifare și netarifare stabilite de legislația ce reglementează domenii specifice privind schimbul de mărfuri, valoarea în vamă a mărfurilor se determină în conformitate cu art. 72 și 80.

În corespundere cu art. 72 alin. (1)-(2) Cod vamal, baza inițială pentru valoarea în vamă a mărfurilor este valoarea de tranzacție, adică prețul efectiv plătit sau de plătit pentru mărfuri, ajustat, dacă este cazul, atunci când acestea sunt vândute pentru export către teritoriul vamal. Prețul efectiv plătit sau de plătit este suma tuturor plăților efectuate sau de efectuat de către cumpărător vânzătorului sau de către cumpărător unui terț în beneficiul vânzătorului pentru mărfurile importate și cuprinde toate plățile efectuate sau de efectuat drept condiție a vânzării mărfurilor importate.

Conform prevederilor art. 80 Cod vamal, în cazul în care valoarea în vamă a mărfurilor nu poate fi determinată prin aplicarea art. 72, se aplică succesiv pct. 1)-4) din alin. (3) al prezentului articol, până la primul dintre punctele respective care

permite determinarea acesteia. Ordinea în care se aplică dispozițiile de la alin. (3) pct. 3) și 4) se inversează la cererea declarantului. Valoarea în vamă determinată prin aplicarea alin. (1) este: 1) valoarea de tranzacție a mărfurilor identice vândute pentru export către teritoriul vamal și exportate în același sau aproximativ același moment cu mărfurile care se evaluează; 2) valoarea de tranzacție a mărfurilor similare vândute pentru export către teritoriul vamal și exportate în același sau aproximativ același moment cu mărfurile care se evaluează; 3) valoarea bazată pe prețul unitar la care mărfurile importate sau mărfurile identice ori similare cu cele importate sunt vândute pe teritoriul vamal, în cea mai mare cantitate totală, către persoane care nu sunt legate cu vânzătorii; sau 4) valoarea calculată a mărfii, care constă în suma: a) costului sau valorii materialelor și fabricării sau altor transformări în procesul de fabricare a mărfurilor importate; b) unui cuantum al profitului și cheltuielilor generale egale cu cele care se reflectă în mod obișnuit în vânzările de mărfuri de aceeași clasă sau același tip cu mărfurile evaluate care sunt fabricate de producători în țara exportatoare pentru a fi exportate în Republica Moldova; c) costului sau valorii elementelor menționate la art. 74 alin. (1) pct. 5).

În cazul în care valoarea în vamă nu poate fi determinată prin aplicarea alin. (1), aceasta se determină pe baza datelor disponibile pe teritoriul vamal, prin mijloace rezonabile compatibile cu principiile și dispozițiile generale ale: a) Acordului referitor la punerea în aplicare a art. VII din Acordul General pentru Tarife și Comerț din 1994; b) art. VII din Acordul General pentru Tarife și Comerț din 1994.

Conform art. 81 alin. (1)-(6) Cod vamal, la determinarea valorii în vamă a mărfurilor importate în conformitate cu art. 80 alin. (3) pct. 1) sau 2) se utilizează valoarea de tranzacție a unor mărfuri identice sau similare vândute la același nivel comercial și aproximativ în aceleași cantități ca și mărfurile care se evaluează. În cazul în care nu se identifică o astfel de vânzare, valoarea în vamă se determină având în vedere valoarea de tranzacție a mărfurilor identice sau similare vândute la un nivel comercial diferit sau în cantități diferite. Această valoare de tranzacție ar trebui ajustată pentru a ține cont de diferențele la nivel comercial și/sau la cel al cantității. Se efectuează o ajustare pentru a ține cont de diferențele semnificative la nivelul costurilor și al plăților dintre mărfurile care se evaluează și mărfurile identice sau similare vizate, care se datorează diferențelor de distanțe și moduri de transport. În cazul în care se constată că există mai multe valori de tranzacție pentru mărfuri identice sau similare, pentru a determina valoarea în vamă a mărfurilor care se evaluează se utilizează cea mai mică dintre aceste valori de tranzacție. Noțiunile „mărfuri identice” și „mărfuri similare” nu includ mărfuri care încorporează sau reflectă activități de inginerie și de dezvoltare, artă, design, planuri și schițe pentru care nu s-a făcut nicio ajustare în temeiul art. 74 alin. (1) pct.2) lit. d), deoarece aceste activități au fost executate în Republica Moldova.

Valoarea de tranzacție a mărfurilor produse de o altă persoană se ia în considerare numai în cazul în care nu se pot găsi valori de tranzacție pentru mărfuri identice sau similare produse de persoana care a produs mărfurile ce se evaluează.

În corespundere cu pct. 95^2 din Regulamentul de punere în aplicare a Codului vamal aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 92 din 28 februarie 2023, în cazul în care valoarea în vamă declarată este stabilită în baza metodei valorii de tranzacție, funcționarul vamal verifică corespunderea datelor din declarația vamală și D.V.I cu datele din documentele de însoțire prezentate. În situația în care sunt îndeplinite prevederile de aplicare a metodei de tranzacție prevăzute în Cod și prezenta secțiune, funcționarul vamal acceptă metoda de tranzacție.

Conform art. 73 alin. (1)-(2) Cod vamal, în cazul în care Serviciul Vamal are îndoieli întemeiate că valoarea de tranzacție declarată reprezintă cuantumul total plătit sau de plătit astfel cum se menționează la art. 72 alin. (2), acesta solicită declarantului să furnizeze informații suplimentare. În cazul în care îndoielile Serviciului Vamal nu sunt eliminate, acesta decide că valoarea mărfurilor nu se poate determina în conformitate cu art. 72 alin. (1).

Astfel potrivit pct. 95 din Regulamentul de punere în aplicare a Codului vamal, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 92 din 28 februarie 2023, în sensul art. 73 din Codul vamal, îndoieli întemeiate pot fi considerate: 1) neconcordanțe sau nereguli constatate în documentele și/sau informațiile prezentate pentru vămuirea mărfurilor; 2) identificarea riscurilor gestionate de către Serviciul Vamal.

Suplimentar potrivit pct. 95^8 din Regulamentul de punere în aplicare a Codului vamal aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 92 din 28 februarie 2023, decizia biroului vamal privind valoarea în vamă a mărfurilor plasate în liberă circulație cu constituirea garanției se aplică și în cadrul tranzacțiilor ulterioare cu același tip de marfă, în cazul în care sunt realizate de același vânzător către același cumpărător, în aceleași condiții comerciale.

Instanța de apel reține că prima instanță a apreciat în mod corect materialul probator administrat, constatând demonstrată existența unor importuri repetate efectuate de SRL „Ceeportex-Nord” de la același exportator, „Resales GMBH”, în aceleași condiții comerciale, fapt confirmat prin declarațiile vamale în detaliu nr. 2070 I 124372 din 09 noiembrie 2023, nr. 2070 I 127106 din 15 noiembrie 2023, nr. 2070 I 130026 din 21 noiembrie 2023, nr. 2070 I 135690 din 05 decembrie 2023, nr. 2070 I 136148 din 06 decembrie 2023 și nr. 2070 I 145955 din 27 decembrie 2023, informații reflectate în Sistemul Informațional ASYCUDA și consemnate în actul de inspecție.

În context, instanța de apel reține că declarația vamală trebuie să fie însoțită de documente autentice și complete, capabile să confirme toate elementele relevante ale tranzacției comerciale, deoarece lipsa unor documente concludente sau existența unor neconcordanțe justifică apariția unor dubii rezonabile cu privire la

exactitatea valorii declarate în vamă și legitimează intervenția autorității vamale în vederea protejării intereselor fiscale ale statului.

De altfel, valoarea în vamă aferentă declarației vamale nr. MD207000R40878 din 19 aprilie 2024 a fost stabilită de autoritatea vamală pe baza informațiilor disponibile, după parcurgerea procedurii prevăzute de legislația vamală, iar motivele ce au determinat neacceptarea valorii declarate au fost consemnate în actul de inspecție și aduse la cunoștința declarantului.

Contextual, instanța de apel apreciază ca neîntemeiate criticile apelantului referitoare la pretinsa încălcare a dreptului la replică prevăzut de art. 15 alin. (8) Cod vamal, precum și la încălcarea pct. 3 lit. b) și pct. 953 din Regulamentul de punere în aplicare a Codului vamal, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 92 din 28 februarie 2023.

Astfel, contrar susținerilor apelantului, din înscrisurile cauzei rezultă că SRL „Ceeportex-Nord” a desfășurat în mod repetat tranzacții comerciale cu același exportator, „Resales GMBH”, în aceleași condiții comerciale și pentru același tip de mărfuri, respectiv prin decizia definitivă emisă de Biroul Vamal Centru la 12 februarie 2024, valoarea în vamă aferentă unor tranzacții identice a fost deja verificată și neacceptată în baza valorii de tranzacție, operatorului economic fiindu-i acordată anterior posibilitatea de a-și exercita dreptul la replică. Cu toate acestea, apelantul nu a prezentat documente ori informații suplimentare apte să înlăture dubiile organului vamal cu privire la corectitudinea valorii declarate.

În aceste condiții, pentru tranzacția ulterioară materializată prin declarația vamală MD207000R40878 din 19 aprilie 2024, care reproducea aceleași elemente esențiale, organul vamal a aplicat dispozițiile incidente referitoare la tranzacțiile identice, fără ca aceasta să reprezinte o încălcare a dreptului la replică.

De altfel, pct. 954 din Regulamentul de punere în aplicare a Codului vamal prevede expres că în situația în care declarantul nu prezintă acte sau informații suplimentare ca urmare a exercitării dreptului la replică, funcționarul vamal determină valoarea în vamă, prin aplicarea succesivă a metodelor de evaluare și informează declarantul prin actul de inspecție. Or, aceasta este procedura urmată de autoritatea vamală în prezenta cauză.

Instanța de apel apreciază ca nefondată susținerea SRL „Ceeportex-Nord” potrivit căreia actul administrativ ar fi nul exclusiv pentru motivul pretinsei neacordări a dreptului la replică, deoarece din actele dosarului rezultă că procedura de verificare a valorii în vamă și motivele neacceptării valorii declarate au fost indicate în actul de inspecție și aduse la cunoștința declarantului, iar valoarea în vamă a fost stabilită pe baza datelor disponibile în Sistemul Informațional ASYCUDA și a informațiilor rezultate din tranzacțiile identice anterioare.

Totodată, instanța menționează că declarația vamală trebuie să fie însoțită de documente veridice și suficiente pentru confirmarea tuturor elementelor relevante

ale tranzacției comerciale. Exigența legală urmărește prevenirea riscurilor de subevaluare a mărfurilor și de diminuare a obligațiilor fiscale datorate bugetului public național.

La caz, este cert faptul că organul vamal a constatat existența unor dubii rezonabile cu privire la valoarea declarată, iar apelantul nu a administrat probe concludente care să înlăture aceste dubii.

Sub acest aspect, instanța constată că valoarea în vamă declarată prin declarația vamală MD207000R40878 din 19 aprilie 2024 a fost în mod justificat reevaluată pe baza informațiilor disponibile, fiind stabilit că aceasta era semnificativ diminuată față de datele rezultate din verificările efectuate de autoritatea vamală, iar de rând cu aceste aspecte, aprecierea de către apelant a diferenței valorii mărfurilor nu este suficientă pentru a demonstra nelegalitatea actului administrativ.

De asemenea, Completul consideră că sunt neîntemeiate susținerile apelantului referitoare la pretinsa lipsă a motivării actului administrativ, de altfel, actul de inspecție conține temeiurile de fapt și de drept care au determinat neacceptarea valorii declarate, indică procedura urmată de autoritatea vamală și reprezintă actul procedural prin care sunt reflectate rezultatele verificării efectuate în Sistemul Informațional ASYCUDA, în conformitate cu cadrul normativ aplicabil.

În aceeași ordine de idei, instanța de apel nu poate reține argumentele apelantului cu privire laîncălcarea dispozițiilor art. 118 Cod administrativ, întrucât motivarea actului administrativ permite identificarea fără echivoc a rațiunilor pentru care organul vamal a respins metoda valorii de tranzacție și a procedat la determinarea valorii în vamă pe baza datelor disponibile.

Prin urmare, criticile formulate în apel reprezintă, în esență, o reiterare a argumentelor invocate în fața primei instanțe, fără a combate constatările de fapt reținute prin hotărârea atacată și fără a demonstra, prin probe pertinente și concludente în sensul art. 93 alin. (1) Cod administrativ, existența vreunui viciu de legalitate al actului administrativ contestat.

În consecință, instanța de apel apreciază că Biroul Vamal Centru a acționat în limitele competențelor conferite de lege, cu respectarea scopului urmărit de legislația vamală privind protejarea intereselor fiscale ale statului și prevenirea subevaluării mărfurilor importate, iar argumentele apelantului se întemeiază pe o interpretare proprie a normelor incidente și a situației de fapt, fără a răsturna prezumția de legalitate de care beneficiază actele administrative contestate și fără a infirma concluziile primei instanțe cu privire la legalitatea și temeinicia acestora.

Complementar, instanța de apel notează că contrar normelor de drept ce reglementează sarcina probațiunii în contencios administrativ conform art. 93 alin. (1) Cod administrativ, apelantul nu a adus careva probe în susținerea pretențiilor în instanța de apel, prin urmare, Completul judiciar concluzionează că instanța de fond just a aplicat normele legale relevante la circumstanțele speței, a dat apreciere

completă obiectivă și sub toate aspectele probelor, iar hotărârea dată este legală și întemeiată, adoptată cu respectarea drepturilor și intereselor legitime ale participanților la proces.

De asemenea, Completul judiciar mai consideră important de remarcat faptul că apelantul utilizând calea de atac, în limite legale nu a prezentat în instanța de apel probe, pe care nu a avut posibilitatea să le prezinte instanței de fond și care ar fi de natură să răstoarne concluziile expuse în hotărârea contestată, iar esența alegațiilor din apel sunt similare celor expuse în fața primei instanțe, care au fost dezbătute și corect respinse.

Din considerentele menționate și având în vedere că hotărârea primei instanțe este legală și întemeiată, iar argumentele invocate de către apelant sunt nefondate și combătute integral prin constatările expuse supra, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău ajunge la concluzia de a respinge apelul declarat de SRL „Ceeportex-Nord” și a menține hotărârea primei instanțe.

În conformitate cu prevederile art. 240 alin. (1) lit. a) Cod administrativ, art. 389-390 Cod de procedură civilă, Completul de contencios administrativ din cadrul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru,

d e c i d e:

Se respinge apelul declarat de avocatul Toma Vitalie în interesele SRL „Ceeportex-Nord”.

Se menține hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani din 02 mai 2025.

Decizia este executorie de la emitere, cu drept de recurs la Curtea Supremă de Justiție, în termen de 2 (două) luni.

Președintele ședinței,
judecător Sîrbu Victoria

Judecători Bagrin Lucia

Cașcaval Andrei